

Tydzień IV - środa 25.03.2020 r.

Medytacja 2: Iz 49, 15-18

Tekst do medytacji:

Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu,
ta, która kocha syna swego łona?
A nawet, gdyby ona zapomniała,
Ja nie zapomnę o tobie.
Oto wryłem cię na obu dłoniach,
twe mury są ustawicznie przede Mną.
Spieszą twoi budowniczości,
a którzy burzyli cię i pustoszyli,
odchodzą precz od ciebie.
Podnieś oczy wokoło i popatrz:
Wszyscy się zebrali, przyszli do ciebie.
Na moje życie! - wyrocznia Pana.
Tak, w tych wszystkich ustroisz się jakby w klejnoty
i jak oblubienica opaszysz się nimi.
Bo twe miejscowości zniszczone i wyludnione
i kraj twój, pełen zniszczenia,
teraz zbyt ciasne będą dla twoich mieszkańców,
a twoi niszczyciele odejdą daleko.

Modlitwa przygotowawcza zwykła: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do medytacji: Wyobraź sobie siebie w ramionach Boga Ojca.

Prośba o owoc medytacji: Proś o łaskę doświadczenia Bożej akceptacji.

1. Bóg nigdy nie zapomni o tobie. On zawsze będzie przy tobie trwał. W największych trudnościach twojego życia, pragnie służyć ci wsparciem i pomocą. Bo życie to również kamienista droga, którą każdy z nas musi przejść. Czy chciałbyś ją przejść razem z Bogiem? On służy ci oparciem, jakiego nikt ci nie da.
2. „Oto wryłem cię na obu dłoniach...” Zostałeś stworzony przez Boga. Bóg wyrzeźbił cię w sposób doskonały dla ciebie samego. W twoją duszę tchną tęsknotę za nim. Jego Boża część zawsze będzie

w tobie żywa i będzie pragnęła połączyć się z nim. Czy stworzenie pozwoli swojemu stwórcy być razem?

Rozmowa końcowa: *Porozmawiaj z Panem Jezusem albo z Bogiem Ojcem tak jak przyjaciel z przyjacielem, o tym co najmocniej poruszyło cię w trakcie tej medytacji.*

Na koniec odmów modlitwę: *Ojcze nasz.*